

LEGISLAȚIE ROMÂNIA

Portal legislativ actualizat din surse publice oficiale

VERSIUNE INFORMATIVĂ PENTRU CONSULTARE

Instrucțiunea nr. 50/1967

privind declararea, cercetarea și evidenta accidentelor de muncă și a bolilor profesionale

INSTRUCȚIUNE

În vigoare

EMITENT

Consiliul de Miniștri

PUBLICARE

Buletinul Oficial

ULTIMA VERIFICARE

27 mai 2026, 17:37

SURSA OFICIALĂ

<https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/184>

Document generat informativ din surse publice oficiale. Nu înlocuiește Portalul Legislativ - legislatie.just.ro.

Cuprins

1. Anexe

Articole

INSTRUCȚIUNI nr. 50 din 4 ianuarie 1967 pentru aplicarea Hotărîrii Consiliului de Miniștri nr. 2896/1966 privind declararea, cercetarea și evidenta accidentelor de muncă și a bolilor profesionale EMITENT CONSILIUL DE MINIȘTRI Publicat în BULETINUL OFICIAL nr. 2 din 4 ianuarie 1967 + Capitolul 1 ACCIDENTELE DE MUNCĂ 1. În legătura cu definiția accidentului de muncă astfel cum este prevăzută în art. 1 din H.C.M. nr. 2896/1966 , se precizează că prin accident de muncă ce a avut loc în timpul procesului de muncă sau în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, se înțelege accidentul suferit de angajat sau membru cooperatist care își desfășoară activitatea potrivit atribuțiilor ce le revin la locul de muncă, pe teritoriul în care organizațiile socialiste de stat cooperatiste sau obștești își exercită obiectul activității lor. Se consideră, de asemenea, că angajații sau membrii cooperatori se află la locul de muncă și atunci cînd în aceeași localitate sau în localități diferite își desfășoară activitatea lor în puncte de lucru dispersate ca: sonde, trasee de cale ferată și telefonice, șosele, tarlale agricole, parchete forestiere, lucrări de prospecțiuni (geologice, geofizice, seismice etc.), sectoare în care își exercita activitatea picherii, factorii poștali, liniorii P.T.T., controlorii de conducte etc. A. Clasificarea accidentelor de muncă 2. Accidentele de muncă se clasifică astfel: a) Accident care produce incapacitate temporară de muncă de cel puțin o zi, indiferent de timpul cît durează incapacitatea temporară de muncă. ... Prin incapacitate temporară de muncă de cel puțin o zi se înțelege ziua de muncă prevăzută în programul unității respective (acolo unde se lucrează 8 ore pe zi, ziua de muncă se considera 8 ore; acolo unde programul este redus la 6 ore pe zi, ziua de muncă se considera 6 ore etc.). Indiferent de ora la care a avut loc accidentul în cursul unei zile de muncă, incapacitatea temporară de muncă de o zi se considera pe întreaga zi de muncă pentru care s-a eliberat certificatul de concediu medical. b) Accident care produce invaliditate. Prin accident care produce invaliditate se înțelege accidentul care are ca urmare: pierderea unui simț, a unui organ sau încetarea funcțiunii acestuia, avortul, sluirea sau o infirmitate permanentă fizică sau psihică, dacă acestea au dus la pierderea totală sau parțială a capacității de muncă. ... c) Accident mortal. Prin accident mortal se înțelege accidentul care cauzează decesul imediat sau după un interval de timp, dacă acesta a fost confirmat în baza unui act medical, ca fiind determinat de accidentul de muncă suferit. ... Dacă în același timp și din aceeași cauză are loc un accident ce se soldează cu cel puțin 3 accidentați care se încadrează în una din categoriile de accidente prevăzute la art. 2 lit, a, b și c din H.C.M. nr. 2896/1966 , se considera accident colectiv. 3. În conformitate cu art. 3 din H.C.M. nr. 2896/1966 , se considera de asemenea accidente de muncă următoarele: a) Accidentul suferit de conducătorii mijloacelor de transport și însoțitorii acestora, mijlocul de transport respectiv fiind locul lor de muncă permanent. ... Prin conducători ai mijloacelor de transport se înțelege: conducătorul auto (autoturism, autocamion, automacara, autobuz), troleibuz, tramvai etc. tractoristul, mecanizatorul, mecanicul de locomotivă și automotor, personalul navigant ambarcat pe vase și aeronave de orice fel, vizitiul, căruțașul sau orice alta persoană care are sarcina de a conduce un mijloc de transport cu tracțiune mecanică, animala sau manuală - care figurează pe statele de salarii în funcția respectivă, sau care, avînd calificarea necesară, a primit dispoziție scrisă pentru îndeplinirea sarcinii de serviciu. Prin însoțitori ai mijloacelor de transport se înțelege persoanele care au locul de muncă permanent pe mijloacele de transport și sînt prevăzute în statele de salarii în funcția respectivă sau care au primit dispoziție scrisă pentru înlocuirea unora dintre aceste persoane. Se considera accident de muncă și acela suferit de conducătorul mijlocului de transport și de mecanizator atunci cînd se deplasează pe drumuri publice, cît și atunci cînd parcurg distanțele de la sediul unității (S.M.T., G.A.S., întreprindere, șantier etc.) la un loc de muncă (sonda, tarla, parchet, lot etc.) de la locul de muncă la sediul unității, de la un loc de muncă la altul sau executa transporturi de agregate sau materiale, cînd aceștia se deplasează în interes de serviciu, pe baza de documente legale de transport. În sensul prezentelor instrucțiuni, prin mecanizatori se înțeleg și conducătorii de combine, gredere, buldozere etc. b) Accidentul de muncă produs în organizația socialistă respectivă sau alta organizație socialistă, dar pentru interese legate de serviciu, astfel: ... - înainte de începerea sau după încetarea lucrului, dacă accidentatul s-a aflat la locul sau de muncă sau la alt loc de muncă (atunci cînd preia uneltele de lucru, schimbă îmbrăcămintea personală cu echipamentul de protecție sau de lucru, preia locul de muncă, mașina sau materialul, atunci cînd se afla la baie, spălător, în timpul deplasării de la locul de muncă pînă la ieșirea din incinta întreprinderii și invers etc.); - în

timpul pauzelor legale în desfășurarea procesului de muncă și anume în cazurile când accidentele s-au produs ca urmare a neasigurării măsurilor de protecție a muncii de cei cărora le reveneau aceste sarcini în procesul de muncă, excluzându-se cazurile când accidentele au loc ca urmare a unor acțiuni fără legătura cu procesul de muncă. c) Accidentul de muncă ce a avut loc în timpul îndeplinirii practicii profesionale în organizațiile productive: accidentul suferit de elevi, studenți, ucenici sau de angajați cuprinși în cursuri de calificare și de ridicare a calificării cu scoaterea din producție, atunci când efectuează practica profesională într-o organizație socialistă productivă, pe baza unui program de practică aprobat de conducătorul organizației socialiste. ... d) Accidentul suferit de angajat sau membrul cooperatorkare îndeplinesc sarcini de stat sau obștești în cadrul atribuțiilor profesionale ce le revin, sau în afară acestor atribuții, ca urmare a dispozițiilor date de conducerea organizației socialiste sau a sarcinilor primite din partea organizațiilor obștești, din care fac parte. ... Se considera sarcina obștească și acțiunea întreprinsă de un angajat sau membru cooperatorkdin proprie inițiativă, pentru prevenirea sau înlăturarea unui pericol ce amenința avutul obștesc, pentru apărarea ordinii socialiste, precum și pentru salvarea unei vieți omenești. B. Declaraarea, cercetarea și evidenta accidentelor de muncă 1. Declaraarea accidentelor de muncă 4. Orice accident de muncă va fi comunicat în condițiile stabilite de art. 4 și 5 din H.C.M. nr. 2896/1966 . Comunicarea va cuprinde următoarele date: - numele, prenumele și profesia accidentatului; - secția și locul de muncă unde s-a produs accidentul; - cauzele și împrejurările care se cunosc în legătura cu accidentul. 5. În cazul anunțării accidentelor prevăzute la art. 5 din H.C.M. nr. 2896/1966 , inspectoratul de stat pentru protecția muncii teritorial sau inspectoratul de stat pentru protecția muncii ce funcționează în cadrul organizației socialiste, care a primit comunicarea unui accident de muncă mortal colectiv sau care a produs invaliditate, va anunța de îndată inspectoratul de stat pentru protecția muncii ierarhic superior, astfel că în timp de cel mult 2 ore inspectoratul de stat pentru protecția muncii al regiunii respective și al orașului București să poată anunța Comitetul de Stat pentru Protecția Muncii. La anunțarea accidentului de muncă inspectoratele regionale de stat pentru protecția muncii și cel al orașului București vor comunica Comitetului de Stat pentru Protecția Muncii datele de la pct. 4. În cazul accidentelor mortale, colective sau care au provocat invaliditate, dacă printre accidentați se afla și angajați ai altor organizații socialiste, sau membrii cooperatori, conducătorul organizației socialiste unde s-a produs accidentul va anunța imediat și pe conducătorul organizației socialiste al carei angajat sau membru cooperatorkeste cel accidentat. 6. Conducătorii organizațiilor socialiste și ai proceselor de muncă sînt obligați să ia măsurile necesare pentru a nu se modifica starea de fapt rezultată din producerea accidentelor de muncă colective mortale, sau celor care au avut ca urmare invaliditatea, afară de cazurile când menținerea acestei stări ar da loc la alte accidente, ar periclita viața sau sănătatea accidentaților ori securitatea organizației socialiste. În cazul când este necesar să se modifice starea de fapt rezultată din producerea accidentului, se vor face schițe ale locului unde s-a produs accidentul, iar în măsura posibilității, și fotografii, sub supravegherea conducătorului organizației socialiste sau înlocuitorului sau. Schițele sau fotografiile vor fi predate de conducătorul organizației socialiste sau înlocuitorul sau organelor Comitetului de Stat pentru Protecția Muncii care cercetează accidentul, întrucît acestea constituie acte ale dosarului de cercetare a accidentului. 2. Cercetarea accidentelor de muncă 7. Cercetarea accidentelor de muncă ce au produs incapacitate temporară de muncă ce cel puțin o zi, se va face de persoanele desemnate prin decizie scrisă, de conducătorul organizației socialiste sau înlocuitorul sau, cu acordul organului sindical corespunzător. Dacă cel accidentat provine de la o alta organizație socialistă, fiind trimis în interes de serviciu, practica sau schimb de experiența, accidentul se cercetează de persoanele prevăzute la alineatul 1. Nu pot fi desemnate pentru cercetarea accidentelor de muncă ce au produs incapacitate temporară de muncă de cel puțin o zi, acele persoane care - potrivit dispozițiilor legii - aveau obligația de a organiza, controla și conduce procesul de muncă la locul unde s-a produs accidentul, precum și lucrătorii subordonați nemijlocit acestora. Persoanele care cercetează accidentul trebuie să posede pregătirea tehnică corespunzătoare. Ele au dreptul să solicite și să consulte orice acte sau documente ale organizației socialiste, necesare pentru clarificarea situației de fapt și stabilirea răspunderilor, iar cei care le dețin sînt obligați să le pună la dispoziția acestora. Dacă în cursul cercetării apar împrejurări care ar duce la denaturarea cauzelor care au provocat accidentul de muncă sau a răspunderilor, ori dacă cei care efectuează cercetarea primesc dispoziții, ordine sau îndrumări de la organele ierarhic superioare pe care le considera că sînt contrare legii sau

sînt de natura să îngreuneze efectuarea cercetării, aceștia vor cere îndrumări inspectoratelor teritoriale ale Comitetului de Stat pentru Protecția Muncii, care le vor acorda sprijinul corespunzător. În cazul cînd inspectoratele de stat pentru protecția muncii considera că cele aduse la cunoștința constituie infracțiuni, sesizează imediat organele procuraturii. De asemenea, în cazul cînd cei care efectuează cercetarea apreciază că faptele constituie infracțiune, sesizează direct organele procuraturii în termen de cel mult 3 zile de la începerea cercetării, în vederea continuării și rezolvării cazului de către acestea. Persoanele însărcinate cu efectuarea cercetării vor întocmi dosarul de cercetare, pe care îl depun conducătorului organizației socialiste în termen de 48 de ore din momentul primirii sarcinii. În cazurile cînd sînt necesare expertize, cercetarea se va face în termen de cel mult 5 zile, cu aprobarea conducătorului organizației socialiste. În cazul cînd conducătorul organizației socialiste nu este de acord cu concluziile la care au ajuns cei care au cercetat accidentul, va trimite dosarul inspectoratului de stat pentru protecția muncii teritorial arătînd, prin adresa de înaintare a dosarului și punctul sau de vedere. La primirea dosarului, inspectoratul teritorial va proceda la verificarea modului cum a fost cercetat accidentul și dacă este necesar, va dispune refacerea cercetării. Inspectorii de stat pentru protecția muncii, cu ocazia controalelor la organizațiile socialiste, vor verifica dosarele de cercetare întocmite de persoanele numite de conducătorul organizației socialiste sau înlocuitorul sau. Dacă inspectorii de stat pentru protecția muncii constata că unele dosare nu au fost întocmite conform dispozițiilor legale, dispun refacerea cercetărilor.

8. Accidentele de muncă ce au produs invaliditate, accidentele mortale sau colective vor fi cercetate de îndată de organele Comitetului de Stat pentru Protecția Muncii. În cazul organizațiilor socialiste care au șantier în alte regiuni decît acelea în care își au sediul, accidentele de muncă - mortale, colective sau care au produs invaliditate - ce au avut loc pe aceste șantiere vor fi cercetate de inspectoratul de stat pentru protecția muncii în raza căruia se afla șantierul. Dosarul de cercetare întocmit de inspectorul de stat pentru protecția muncii se depune de acesta în maximum 5 zile de la data cînd a avut loc accidentul, la inspectoratul de stat pentru protecția muncii al regiunii respective sau al orașului București. În cazurile cînd sînt necesare expertize sau alte lucrări speciale, ca ridicări de surpări etc. termenul pentru depunerea dosarului se va stabili cu aprobarea inspectoratului central respectiv din Comitetul de Stat pentru Protecția Muncii. Aceste dosare vor fi analizate de inspectoratele de stat pentru protecția muncii și vor fi înaintate de către acestea organelor prevăzute la pct. 9 din prezentele instrucțiuni.

9. Cu prilejul cercetării accidentelor de muncă, se vor întocmi dosare de cercetare astfel:

- a) pentru accidentele care au produs incapacitate temporară de muncă de cel puțin o zi, într-un exemplar care va rămîne în arhiva organizației socialiste: ...
- b) pentru accidentele de muncă ce produc invaliditate, în doua exemplare; ...
- c) pentru accidentele de muncă mortale și colective, în trei exemplare. ...

După ce au fost analizate și însușite de inspectoratul de stat pentru protecția muncii al regiunii sau de cel al orașului București, dosarele de cercetare vor fi înaintate de acestea în termen de 10 zile de la data cînd a avut loc accidentul, astfel: - un exemplar cu piesele originale la procuratura raională pe teritoriul căreia a avut loc accidentul, pentru accidentele prevăzute la lit. b și c; - un exemplar cu copii certificate de inspectoratul respectiv, la Comitetul de Stat pentru Protecția Muncii, pentru accidentele prevăzute la lit. c. Pentru accidentele prevăzute la lit. b și c un exemplar cu copii certificate rămîne la arhiva inspectoratului de stat pentru protecția muncii al regiunii sau la cel al orașului București. Inspectoratele centrale din Comitetul de Stat pentru Protecția Muncii sînt obligate să analizeze de îndată dosarele privitoare la accidentele prevăzute la lit. c și, în cazul cînd au unele observații, să le comunice inspectoratelor regionale sau al orașului București în termen de cel mult 10 zile de la primirea dosarelor, pentru a fi transmise organelor procuraturii în vederea luării măsurilor legale corespunzătoare. În cazul accidentelor de muncă - mortale, colective sau care au produs invaliditate - ce au avut loc în unități, șantiere etc. care aparțin organizațiilor socialiste cu sediul în alta regiune se va întocmi încă un exemplar din dosarul de cercetare, care va fi trimis în același termen de inspectoratul de stat pentru protecția muncii al regiunii pe teritoriul căreia a avut loc accidentul, inspectoratului regional sau al orașului București în care își are sediul organizația socialistă. Dosarele de cercetare a accidentelor de muncă vor cuprinde: I. Cele referitoare la accidentele de muncă cu incapacitate temporară de muncă: - opisul actelor din dosar; - procesul-verbal de cercetare, semnat de persoanele care au efectuat cercetarea; - schițe ale locului unde s-a produs accidentul, acolo unde este cazul sau fotografii; - declarațiile accidentaților, atunci cînd acest lucru este posibil; - declarațiile persoanelor care răspund de

asigurarea măsurilor de protecție a muncii la locul de muncă; - declarațiile martorilor de la locul de muncă și ale oricărei persoane care poate contribui la stabilirea adevărului; - copie de pe fișele de instructaj ale accidentaților; - copie de pe actul de scutire medicală; - copie de pe fișa medicală de angajare. II. Cele referitoare la accidente de muncă colective, mortale sau care au produs invaliditate: - opusul actelor din dosar; - procesul-verbal de cercetare semnat de inspectorul de stat pentru protecția muncii care a efectuat cercetarea; - schițe sau fotografii ale locului unde s-a produs accidentul; - declarațiile accidentaților, atunci când acest lucru este posibil și nu este contraindicat de medicul curant; - declarațiile persoanelor care răspund de asigurarea măsurilor de protecție a muncii la locul de muncă; - declarațiile martorilor de la locul de muncă și ale oricărei persoane care poate contribui la stabilirea adevărului; - copie de pe fișele de instructaj ale celor accidentați; - orice alte acte și documente pe care inspectorul de stat pentru protecția muncii le considera necesare pentru lămurirea cauzelor producerii accidentului; - după caz, referatul organelor de specialitate (inspectoratului de stat pentru cazane și instalații de ridicat, inspecția de supraveghere pentru prevenirea incendiilor) sau raportul de expertiza întocmit în cadrul cercetării accidentului de muncă; - raportul de constatare medico-legal în cazul accidentelor mortale; - dovada sau certificatul de diagnostic, în cazul accidentelor care au produs invaliditate. Din actele dosarelor de cercetare a accidentelor de muncă trebuie să rezulte clar: - cauzele accidentului; - prevederile din normele și instrucțiunile proprii de protecție a muncii și ale dispozițiilor legale care nu au fost respectate; - persoanele care se fac răspunzătoare de încălcarea lor; - măsurile ce trebuie luate pentru prevenirea altor accidente, cu arătarea termenelor de executare. Procesul-verbal de cercetare va conține în mod obligator următoarele: - data și locul unde se face cercetarea; - numele și prenumele persoanelor desemnate a cerceta accidente de muncă prevăzute la lit. a, sau numele și prenumele inspectorului de stat pentru protecția muncii care cercetează accidente de muncă prevăzute la lit. b și c; - obiectul cercetării și datele de identitate ale accidentatului sau accidentaților; - descrierea detaliată a locului și împrejurărilor în care s-a produs accidentul; - descrierea urmărilor suferite de accidentați; - stabilirea cauzelor reale ale accidentului și a măsurilor de protecție a muncii ce au fost încălcate; - stabilirea persoanelor care răspund de neluarea măsurilor de protecție a muncii la locul de muncă, cu indicarea normelor în vigoare care nu au fost respectate; - măsurile disciplinare propuse împotriva celor vinovați; - sancțiunile contravenționale aplicate de inspectorul de stat pentru protecția muncii; - organizația socialistă care trebuie să înregistreze accidentul de muncă respectiv; - măsurile pentru prevenirea altor accidente de muncă, cu indicarea termenelor și a persoanelor care răspund de executare; - alte probleme ce se considera necesar a fi semnalate; - numărul exemplarelor în care s-a încheiat procesul-verbal și repartizarea acestora; - semnătura persoanelor desemnate a cerceta accidente de muncă prevăzute la lit. a, sau a inspectorului de stat pentru protecția muncii, care cercetează accidente de muncă prevăzute la lit. b și c. Procesul-verbal de cercetare se va întocmi: - într-un singur exemplar, pentru accidente de muncă prevăzute la lit. a; - în numărul de exemplare corespunzător dosarelor de cercetare, pentru accidente prevăzute la lit. b și c, plus un exemplar care va fi trimis de inspectoratul regional sau al orașului București, conducătorului organizației socialiste sau înlocuitorului sau, în termen de maximum 15 zile de la data când a avut loc accidentul, cu dispoziția de înregistrare a accidentului. În cazuri speciale, termenul pentru trimiterea dosarului și a procesului-verbal de cercetare se va stabili cu aprobarea inspectoratului central respectiv din Comitetul de Stat pentru Protecția Muncii. În situațiile prevăzute la lit. b și c conducătorii organizațiilor socialiste sînt obligați să ia de îndată măsuri corespunzătoare pentru prevenirea altor accidente de muncă și să prezinte conducerii ministerului sau organului central, în termen de 24 ore de la data primirii procesului-verbal de cercetare a accidentului, cauzele care au produs accidentul de muncă și măsurile luate pentru evitarea altor accidente similare, în vederea îndeplinirii prevederilor art. 8 din H.C.M. nr. 2896/1966 . 10. Probabilitatea ca accidentul să fie urmat de invaliditate se apreciază de către personalul medical care acorda primul ajutor. Medicii de întreprindere, de circumscripții rurale și urbane, medicii de policlinici și spitale, care acorda primul ajutor medical sau îngrijesc pe accidentații de muncă, sînt obligați de a aprecia și indica în termen de maximum 48 ore organelor tehnico-administrative ale organizațiilor socialiste, dacă accidentul de muncă ce a avut loc va produce numai incapacitate temporară de muncă sau va avea ca urmare invaliditatea, pentru a se efectua cercetarea în condiții stabilite la pct. 7 și 8 din prezentele instrucțiuni. Aprecierea probabilității ca accidentatul să rămînă invalid se face numai în vederea cercetării de către organele Comitetului de Stat pentru

Protecția Muncii și luării măsurilor corespunzătoare pentru prevenirea unor cazuri asemănătoare, atât de către conducerile organizațiilor socialiste, cât și de către inspectoratele de stat pentru protecția muncii. Aceasta apreciere nu da însă dreptul la încadrare într-un grad de invaliditate pentru înscrierea la drepturile de pensie pentru invaliditate și nici nu înlocuiește decizia organului de expertiza medicală și recuperare a capacității de muncă. Pentru aprecierea cât mai judicioasă a faptului dacă un accident de muncă va fi urmat de invaliditate, medicii de întreprinderi (instituții), de circumscripții rurale sau urbane, de policlinici sau spitale vor ține seama de următoarele criterii: - pierderea unui ochi sau a ambilor ochi; - pierderea unui membru, a porțiunii unui membru (mina, antebraț, picior, gamba) sau a mai multor membre; - traumatisme cranio-cerebrale, toracice sau abdominale; - traumatisme lombare grave; - politraumatisme; - fracturi ale coloanei vertebrale și ale bazinului; - fracturi deschise sau cu deplasarea fragmentelor, polifracturi; - arsuri de gradul II și III pe cel puțin 10% din suprafața corpului; - intoxicațiile profesionale acute grave; - orice alte leziuni care se apreciază că pot avea ca urmare invaliditate. La aceste aprecieri se va ține seama nu numai de o evoluție obișnuită favorabilă a leziunii respective, ci și de posibilitatea apariției de complicații. Dacă un accident de muncă, considerat inițial ca accident care produce incapacitate temporară de muncă, a avut ulterior ca urmare o invaliditate, organul de expertiza medicală și recuperare a capacității de muncă, ce emite decizia de încadrare a accidentatului într-un grad de invaliditate, va anunța despre aceasta inspectoratul de stat pentru protecția muncii în raza căruia s-a produs accidentul și pe conducătorul organizației socialiste de care aparține accidentatul. Pe baza acestei comunicări, inspectoratul de stat pentru protecția muncii va proceda la cercetarea accidentului. Ori de câte ori personalul medical care acorda primul ajutor unui accidentat de muncă considera că ar putea surveni ulterior decesul victimei, sau constata că victima a decedat ca urmare a accidentului suferit, va comunica aceasta organizației socialiste din care face parte accidentatul, precum și inspectoratului de stat pentru protecția muncii al regiunii sau celui al orașului București, care va proceda la cercetarea accidentului. Dacă în urma accidentului de muncă, accidentatul a decedat la locul de muncă, constatarea decesului va fi făcută de medicul legist, care este obligat să înainteze raportul de constatare medico-legală la cererea inspectoratului de stat pentru protecția muncii care cercetează accidentul. Dacă decesul accidentatului a avut loc într-o unitate spitalicească după trecerea unui timp de la producerea accidentului, șeful unității medico-legale va trimite, în termen de 3 zile, raportul de constatare medico-legală inspectoratului de stat pentru protecția muncii al regiunii sau celui al orașului București, după caz, care la rândul său va proceda la cercetare și la întocmirea dosarului de cercetare. Dacă decesul unui accidentat a avut loc la domiciliul acestuia sau în alt loc, în afară unei unități spitalicești, medicul care a constatat decesul va comunica telefonic și apoi în scris inspectoratului de stat pentru protecția muncii al regiunii sau celui al orașului București, după caz, care la rândul său va cere unității medico-legale să efectueze expertiza legală și să trimită raportul de constatare medico-legală inspectoratului de stat pentru protecția muncii al regiunii sau al orașului București, în raza căruia a avut loc accidentul. La primirea raportului de constatare medico-legală, inspectoratul de stat pentru protecția muncii al regiunii sau al orașului București va completa dosarul și va înștiința organizația socialistă care urmează să înregistreze accidentul, pentru a fi trecut în categoria accidentelor respective. 11. Inspectoratele de stat pentru protecția muncii sînt obligate ca la solicitarea organelor Ministerului Afacerilor Interne și ale procuraturii să acorde sprijinul necesar în efectuarea cercetării accidentelor prevăzute la art. 3 lit. a din H.C.M. nr. 2896/1966, în vederea stabilirii cauzelor tehnice și organizatorice ale accidentului, precum și a măsurilor corespunzătoare pentru prevenirea unor accidente asemănătoare. Organele Comitetului de Stat pentru Protecția Muncii pot solicita sprijinul necesar de la specialiștii încadrați în organizații socialiste sau de la inspectoratul sanitar de stat, inspectoratul de stat pentru cazane și instalații de ridicat, inspectoratul de supraveghere pentru prevenirea incendiilor, inspecția de stat pentru construcții etc. Specialiștii al căror sprijin a fost solicitat vor întocmi o nota de constatare sau un act de expertiza care va face parte din piesele dosarului de cercetare. 3. Evidența accidentelor de muncă 13. Accidentele de muncă se înregistrează în condițiile stabilite prin art. 13 din H.C.M. nr. 2896/1966 prin completarea formularului tip pentru înregistrarea accidentelor de muncă, întocmit conform modelului din anexa 1. Formularul tip se completează în termen de 24 ore de la primirea procesului-verbal de cercetare a accidentului și se semnează de conducătorul organizației socialiste sau înlocuitorul său. 14. În cazul unui accident de muncă ce are loc în alta unitate decît în aceea din care face parte

accidentatul, înregistrarea se face în condițiile art. 14 din H.C.M. nr. 2896/1966 . În cazul când într-o unitate se accidentează un angajat sau un membru cooperador al unei alte unități trimis de aceasta pentru prestarea unor servicii pe baza de contract, accidentul se înregistrează de organizația socialistă căreia, conform clauzelor contractuale dintre unitatea prestatoare și unitatea beneficiara, îi revine sarcina de instruire și de asigurare a măsurilor de protecție a muncii. În cazul când nu s-a încheiat contract sau în contractul încheiat nu s-au înscris clauzele menționate mai sus și are loc un accident de muncă, acesta se va înregistra la organizația socialistă pentru care s-a prestat muncă. În cazul accidentelor produse pe șantierele de construcții-montaj, înregistrarea acestora se va face astfel: a) de către organizația de construcții-montaj, pentru accidentele de muncă ce au loc din momentul primirii comenzii și amplasamentului lucrării de la beneficiar și pînă la recepționare, indiferent dacă accidentatul este angajatul sau, sau al altei organizații socialiste; ... b) de către subantrepriză, în cazul când se accidentează un angajat al sau, dacă în contractul încheiat cu antreprenorul general s-a prevăzut clauza că subantrepriză răspunde pentru asigurarea măsurilor de protecție a muncii - și de către antreprenorul general, în cazul când în contract nu s-a prevăzut cui îi revine răspunderea pentru asigurarea măsurilor de protecție a muncii ; ... c) de către organizația socialistă executantă, în cadrul lucrărilor de dezvoltare a unităților productive sau a oricăror alte lucrări ce se execută pe teritoriul acestora, dacă în contractul cu organizația socialistă beneficiara s-a prevăzut clauza că executantul răspunde de asigurarea măsurilor de protecție a muncii - și de către beneficiar, dacă în contract sau alt act încheiat cu unitatea executantă nu s-a menționat cui îi revine sarcina de a asigura măsurile de protecție a muncii. ... În toate cazurile în care se execută lucrări în cadrul unităților productive, între beneficiar și executant se va încheia un proces-verbal, în care se va delimita suprafața pe care se execută lucrarea și pe care răspunderea privind asigurarea măsurilor de protecție a muncii revine executantului. În cazul unor situații neprevăzute în prezentele instrucțiuni cu privire la înregistrarea accidentelor de muncă, inspectoratele de stat pentru protecția muncii regionale sau cel al orașului București vor stabili organizația socialistă care urmează să înregistreze accidentul. În astfel de situații, când conducătorul organizației socialiste nu este de acord cu măsura de înregistrare dispusă de inspectoratul de stat respectiv, se va putea adresa Comitetului de Stat pentru Protecția Muncii. Aceasta nu suspenda măsura luată de inspectorat, rectificarea eventuală a modului de înregistrare a accidentului urmînd să se facă după rezolvarea sesizării. Accidentele suferite de elevi, studenți, ucenici sau de angajații cuprinși în cursuri de calificare și de ridicare a calificării cu scoaterea din producție, în timpul îndeplinirii practicii profesionale într-o organizație socialistă productivă, se înregistrează și se raportează de aceasta organizație socialistă. Accidentul suferit de un angajat sau membru cooperador în timpul și din cauza îndeplinirii unei sarcini de stat sau obștești se înregistrează de organizația socialistă în care s-a produs accidentul. În cazul când accidentul nu s-a produs într-o organizație socialistă, acesta se înregistrează de organizația socialistă al carei angajat sau membru cooperador este cel accidentat. 15. Accidentele de muncă ce au produs incapacitate de muncă de cel puțin o zi se vor înregistra prin completarea formularului tip, în baza procesului-verbal de cercetare întocmit de persoanele prevăzute la pct. 7 din prezentele instrucțiuni. 16. Accidentele de muncă ce au produs invaliditate se vor înregistra prin completarea formularului tip întocmit în baza procesului-verbal de cercetare a organelor Comitetului de Stat pentru Protecția Muncii, după încadrarea accidentului într-un grad de invaliditate de către comisia de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă. Accidentele de muncă mortale sau colective se vor înregistra prin completarea formularului tip, în baza procesului-verbal de cercetare întocmit de organele Comitetului de Stat pentru Protecția Muncii. 17. Accidentele de muncă prevăzute la pct. 3 lit. a vor fi înregistrate pe baza cercetărilor făcute potrivit legii de organele Ministerului Afacerilor Interne și ale Procuraturii, care au obligația de a trimite organizațiilor socialiste interesate și inspectoratelor de stat pentru protecția muncii ale regiunii sau orașului București, în raza cărora își au sediile organizațiile socialiste cărora le aparțin cei accidentați, concluziile privitoare la cercetarea efectuată. Pe baza acestor concluzii, inspectoratul de stat pentru protecția muncii hotărăște dacă accidentul care a avut loc este accident de muncă și în acest caz dispune înregistrarea la organizațiile socialiste, după cum urmează: - accidentele suferite de conducătorii mijloacelor de transport și însoțitorii acestora care îndeplinesc condițiile arătate la pct. 3 lit. a din prezentele instrucțiuni, se vor înregistra de organizația socialistă căreia îi aparține mijlocul de transport și care este obligată să instruiască și să ia măsurile de protecție a muncii pentru acest personal; - accidentele de muncă suferite de

însoțitorii angajați sau membrii cooperatori ai unor organizații socialiste care potrivit legii sînt obligate să delege însoțitori pe mijloacele de transport C.F.R. și pe mijloacele auto ce nu le aparțin (însoțitori de vietăți, de încărcături ușor inflamabile, de explozivi sau alte încărcături periculoase, personalul de posta, de la vagoanele C.F.R., etc.), că îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 3 lit. a, se vor înregistra de organizația socialistă al carei angajat sau membru cooperator este accidentatul. În acest caz, dacă producerea accidentelor se datorește neluării măsurilor de protecție a muncii din partea organizației socialiste deține mijlocul de transport, accidente de muncă se înregistrează de aceasta organizație socialistă. Comunicarea către organizația socialistă se face în scris de către inspectoratul de stat pentru protecția muncii al regiunii sau de cel al orașului București, în termen de 5 zile de la data primirii concluziilor din partea organelor care au cercetat accidentul. 18. Dările de seama statistice se întocmesc în condițiile stabilite la art. 18 din H.C.M. nr. 2896/1966 . Inspectoratele de stat pentru protecția muncii regionale și cel al orașului București sînt obligate să confrunte lunar și trimestrial cu direcțiile regionale de statistica situația accidentelor de muncă colective mortale, sau care au produs invaliditate, încheind de fiecare dată cîte o minuta care va însoți darea de seama statistica. Urmărirea și centralizarea cauzelor accidentelor de muncă, împrejurărilor care au contribuit la producerea acestora, precum și a măsurilor luate în vederea prevenirii lor se face pe baza fisei de sesizare a accidentelor de muncă, întocmită conform modelului din anexa 2. Fișa de sesizare a accidentelor de muncă se completează imediat după întocmirea formularului tip prevăzut la pct. 13 din prezentele instrucțiuni, în conformitate cu datele cuprinse în acesta și se semnează de conducătorul organizației socialiste sau înlocuitorul sau. După completare, un exemplar se va înainta, în termen de 3 zile, ministerelor, celorlalte organe centrale ale administrației de stat, organelor centrale ale organizațiilor cooperatiste și obștești, precum și comitetele executive ale sfaturilor populare respective, regionale sau al orașului București ori Constanța, iar un exemplar la Comitetul de Stat pentru Protecția Muncii. La rubrica "Observații" se va înscrie unitatea care înregistrează accidentul de muncă, menționîndu-se denumirea completa a unității, localitatea, raionul și regiunea, precum și denumirea organului central tutelar. 19. În ce privește declararea, cercetarea și evidenta accidentelor de muncă ce se produc în unitățile aparținînd Ministerului Afacerilor Interne și Ministerul Forțelor Armate, precum și a accidentelor suferite în timpul muncii de persoanele aflate sub supravegherea ori controlul organelor acestor ministere sau cînd persoanele respective prestează muncă în alte organizații socialiste, se va proceda, în conformitate cu prevederile H.C.M. nr. 2896/1966 , potrivit instrucțiunilor emise de ministrul afacerilor interne și ministrul forțelor armate și avizate de Comitetul de Stat pentru Protecția Muncii. + Capitolul 2 BOLILE PROFESIONALE 20. Bolile profesionale, în sensul H.C.M. nr. 2896/1966 sînt afecțiunile care se produc ca urmare a exercitării unei meserii sau unei profesii, cauzate de factori nocivi fizici, chimici sau biologici, caracteristici locului de muncă, precum și suprasolicitarea diferitelor organe sau sisteme ale organismului în procesul de muncă. Bolile profesionale a căror declarare este obligatorie sînt cele prevăzute în anexa la H.C.M. nr. 2896/1966 . 21. Bolile profesionale se declară în mod obligatoriu, se cercetează și se iau în evidenta, indiferent dacă sînt sau nu urmate de incapacitate temporară de muncă sau dacă angajatul contractează aceeași boala, declarată anterior și vindecată. Intoxicația acută profesională se declară, se cercetează și se înregistrează atît ca boala profesională, cît și ca accident de muncă. Boala transmisibilă profesională se declara, se cercetează și se înregistrează atît ca boala profesională, cît și ca boala transmisibilă. 22. Bolile profesionale se declara de către medicul de medicina a muncii de la serviciile de medicina a muncii de la Laboratorul de epidemiologie sau de la Inspectoratul sanitar de stat județean, care efectuează cercetarea cazului de boala profesională, ca urmare a semnalării medicului care a depistat boala. La depistarea cazului de boala profesională, medicul de întreprindere sau de circumscripție teritorială, dacă a putut preciza diagnosticul clinic, completează și expediază fișa de sesizare BP1 la Serviciul de medicina a muncii, Laboratorul de epidemiologie sau I.S.S. județean, în raport cu arondarea dispensarelor respective, stabilită în acest scop de către Direcția sanitară județeană. La primirea fisei de sesizare BP1, Inspectoratul sanitar de stat județean, Laboratorul de epidemiologie sau serviciul de medicina a muncii vor cerceta la fața locului cauzele îmbolnăvirii profesionale semnalate în prezenta medicului de întreprindere și a conducătorului unității sau delegatului acestuia. Concluziile acestei cercetări se vor consemna într-un proces-verbal, menționîndu-se cauzele îmbolnăvirii, responsabilitatea conducătorilor procesului de producție respectiv și măsurile tehnice și organizatorice necesare pentru prevenirea unor

îmbolnăviri similare. Procesul-verbal încheiat se va înmîna conducerii întreprinderii precum și medicului care a semnalat îmbolnăvirea pentru evidenta îmbolnăvirilor profesionale din întreprindere și pentru a urmări realizarea în termen a măsurilor prescrise. În baza cercetării efectuate, Inspectoratul sanitar de stat, Laboratorul de epidemiologie sau serviciul de medicina a muncii vor confirma sau infirma caracterul profesional al acestei îmbolnăviri. După confirmarea caracterului profesional al îmbolnăvirii, medicul de medicina a muncii de la I.S.S. județean, de la Laboratorul de epidemiologie sau de la Serviciul de medicina a muncii va declara cazul de îmbolnăvire profesională, completînd fișa de declarare BP2. Serviciile de medicina a muncii și laboratoarele de epidemiologie păstrează evidenta bolilor profesionale prin procesul-verbal de cercetare. După completarea fișei BP2, serviciile de medicina a muncii și laboratoarele de epidemiologie vor înainta aceste fișe, în termen de 24 ore, la I.S.S. județean. Inspectoratele sanitare de stat înregistrează evidenta bolilor profesionale într-un registru, cuprinzînd toate datele din fișa BP2. Pînă la data de 5 ale lunii următoare celei în care s-a declarat îmbolnăvirea profesională, fișele BP2, se vor înainta la Centrul de calcul și statistica sanitară cu adresa, ulterior fiind transmise prin telex. În baza centralizării datelor de morbiditate, la Centrul de calcul și statistica sanitară, Ministerul Sănătății va informa trimestrial organele centrale interesate asupra îmbolnăvirilor profesionale înregistrate. Medicii de spitale, policlinici sau din institutele de cercetare științifică, care depistează cazuri de boli profesionale în cadrul consultațiilor, cercetărilor sau altor examinări, sînt obligați să comunice imediat, prin adresa, cazul depistat, Inspectoratului sanitar de stat, Laboratorului de epidemiologie sau Serviciului de medicina a muncii pe raza căruia se afla unitatea unde lucrează bolnavul. Inspectoratul sanitar de stat, Laboratorul de epidemiologie sau Serviciul de medicina a muncii vor proceda la declararea cazului, potrivit prezentelor instrucțiuni. 23. În cazul în care medicul de întreprindere (instituție) sau circumscripție teritorială suspectînd o boala profesională nu poate preciza diagnosticul clinic, va îndruma bolnavul cu fișa de sesizare BP1 la unitatea sanitară cea mai apropiată, care are posibilitatea precizării diagnosticului clinic de boala profesională. Unitatea sanitară care precizează diagnosticul va completa verso-ul fișei de sesizare BP1 și o va trimite oficial Serviciului de medicina a muncii, Laboratorului de epidemiologie sau I.S.S. județean, în funcție de teritoriul arondat. După precizarea diagnosticului clinic, Inspectoratul sanitar de stat, Laboratorul de epidemiologie sau Serviciul de medicina a muncii vor lua măsurile prevăzute la pct. 22. 24. Bolile profesionale depistate cu ocazia examenului medical la angajare sau a altor examinări la angajații care lucrează într-un loc de muncă unde nu exista noxa care poate genera aceasta îmbolnăvire, se declara și se cercetează de către I.S.S. județean pe teritoriul căruia se afla ultima întreprindere unde exista noxa profesională care ar putea produce îmbolnăvirea respectivă. Inspectoratul sanitar de stat teritorial în urma sesizării unității sanitare care a depistat o îmbolnăvire profesională, în sensul alineatului anterior, va comunica într-o adresa Inspectoratului sanitar de stat al județului unde urmează să se declare boala profesională respectivă, datele privind identificarea bolnavului, diagnosticul, cauza îmbolnăvirii și ruta profesională a acesteia. I.S.S. din județul pe teritoriul căruia se afla întreprinderea care a generat boala, va proceda la cercetarea și declararea cazului respectiv, înregistrîndu-l în registrul de evidenta a bolilor profesionale. O copie a procesului-verbal de cercetare a cazului de îmbolnăvire profesională va fi transmisă prin I.S.S. al județului care a semnalat îmbolnăvirea, la medicul unității sanitare unde se afla bolnavul. Pe baza procesului-verbal menționat anterior, unitatea sanitară care a depistat bolnavul îl va lua în evidenta, pentru aplicarea măsurilor terapeutice și de supraveghere necesare. 25. În ceea ce privește silicoza, modificările radiografice ce indica un stadiu de suspiciune vor fi diagnosticate după criteriile clasificării internaționale, ca "fibroza pulmonară de urmărit". În aceste cazuri, medicul de întreprindere sau circumscripție teritorială va completa fișa de sesizare BP1. Fișa de sesizare BP1 se va înainta Inspectoratului sanitar de stat județean, Laboratorului de epidemiologie sau Serviciului de medicina a muncii, care vor păstra aceste fișe, avînd obligația de a urmări, periodic, modul de dispensarizare a acestor cazuri pînă la confirmarea stadiului I de boala. Muncitorii depistați cu diagnosticul "fibroza pulmonară de urmărit" vor fi investigați în conformitate cu instrucțiunile Ministerului Sănătății, luîndu-se măsuri individualizate referitoare la continuarea muncii în mediu cu praf silicogen. În cazul confirmării diagnosticului de silicoza stadiul I, se va proceda la declararea cazului potrivit prevederilor prezentelor instrucțiuni. 26. Diagnosticul clinic de silicoza se stabilește numai de către comisiile medicale de pneumoconioze pe teritoriul arondat, în baza documentației medicale, potrivit

instrucțiunilor Ministerului Sănătății. Cazurile dificile de diagnostic, neclarificate, se vor îndruma la clinicile de boli profesionale cărora le sînt arondate comisiile medicale de silicoza respective. În cazul confirmării unei îmbolnăviri de silicoza, odată cu primirea procesului-verbal de cercetare, întreprinderea (instituția) respectiva va nota acest diagnostic în carnetul de muncă al salariatului, în conformitate cu art. 26 alin. 1 din Regulamentul pentru aplicarea decretului nr. 90/1960 cu privire la carnetul de muncă. La angajarea unor muncitori, în al căror carnet de muncă este specificată îmbolnăvirea de silicoza, întreprinderea are obligația de a nota în "fișa medicală la angajare" cu care trimite muncitorul pentru efectuarea examinărilor medicale în vederea angajării, diagnosticul de silicoza și stadiul bolii. Pentru luarea în evidenta a acestor cazuri de boala, medicul de întreprindere (instituție) sau medicul de circumscripție teritorială va completa datele necesare în registrul de evidente speciale, procedînd la dispensarizarea bolnavilor. La data aplicării prezentelor instrucțiuni, medicii de întreprindere (instituție) sau de circumscripție teritorială vor verifica evidenta tuturor îmbolnăvirilor de silicoza confirmate de către inspectoratele sanitare de stat din raza lor de activitate și vor solicita întreprinderii (instituției) să noteze în carnetul de muncă al angajaților, diagnosticul de silicoza.

27. Centrul de calcul și statistica sanitară al Ministerului Sănătății va întocmi registrul național de silicoza, cuprinzînd datele din fișa BP2 și actualizîndu-l prin BP3. Serviciile teritoriale de expertiza medicală a capacității de muncă, ori de cîte ori întocmesc o decizie asupra capacității de muncă pentru bolnavii de silicoza, vor trimite la I.S.S. județean o copie a acestei decizii. Pe baza datelor cuprinse în aceasta decizie Inspectoratul sanitar de stat completează formularul de actualizare BP3. Aceste formulare se păstrează la I.S.S. județean și se trimit la Centrul de calcul și statistica sanitară, în primele 10 zile ale lunii februarie pentru anul precedent. La decesul pensionarilor de silicoza, oficiile de asigurări sociale și pensii vor comunica în termen de 5 zile de la deces, printr-o adresa Inspectoratului sanitar de stat, decesul pensionarului de silicoza și datele de identificare a decedatului. Aceasta comunicare se va face pentru toți pensionarii de silicoza, chiar dacă în ultima perioada, înainte de deces, aceștia au trecut la pensie de bătrînețe. Inspectoratul sanitar de stat județean, prin delegatul sau în Comisia de verificare a buletinelor de deces, va extrage diagnosticul la deces și data acestuia pentru decedații anunțați de către oficiile de asigurări sociale și pensii conform alineatului anterior. Inspectoratul sanitar de stat va completa într-un formular BP3 datele de mai sus, pe care le va expedia la Centrul de calcul și statistica sanitară, în primele 10 zile ale lunii februarie, pentru anul precedent.

28. Conducătorii de unități sînt obligați să organizeze evidenta bolilor profesionale pe baza proceselor-verbale de cercetare și să raporteze trimestrial organului central, ierarhic, superior, pînă la 20 ale lunii următoare trimestrului expirat, situația bolilor profesionale înregistrate.

+ Capitolul 3 DISPOZIȚII FINALE

29. În cazul cînd inspectoratele de stat pentru protecția muncii, fiind anunțate, participă la cercetarea unor accidente și constată că acestea nu întrunesc condițiile stabilite de H.C.M. nr. 2896/196 pentru a fi încadrate ca accidente de muncă, inspectorul de stat pentru protecția muncii este obligat să constate care sînt cauzele tehnico-organizatorice ce au generat accidentul și să stabilească măsurile care trebuie luate de conducerea organizației socialiste pentru prevenirea unor accidente asemănătoare. În acest caz inspectorul de stat pentru protecția muncii nu întocmește dosar de cercetare a accidentului, ci încheie un proces-verbal de control prin care stabilește măsurile necesare, cu termen de executare și responsabilități, anunțînd totodată organele procuraturii și ale Ministerului Afacerilor Interne pentru ca acestea să procedeze la cercetare.

30. Sesizările și reclamațiile cu privire la neînregistrarea sau înregistrarea greșită a unor accidente de muncă, se rezolvă de inspectoratele de stat pentru protecția muncii, care la primirea sesizării procedează astfel: a) Cercetează dacă solicitantul este cuprins în evidentele unității, ca angajat sau ca membru cooperador în perioada respectivă. ... b) Dacă solicitantul este găsit în evidenta unității, se vor cerceta certificatele medicale de ajutor bănesc pe perioada respectivă și evidențele unității medico-sanitare pe întreprindere sau instituție (punct sanitar, dispensar, serviciu medico-sanitar), iar pentru întreprinderile sau instituțiile care nu au unități medico-sanitare, evidentele circumscripției sau policlinicii teritoriale, dacă solicitantul este înregistrat ca accidentat în perioada respectiva. ... c) Dacă solicitantul este găsit în evidentele de mai sus ca înregistrat pentru consultare, internare sau că a primit concediul medical, se va cerceta în unitatea al carei angajat sau membru cooperador a fost solicitantul, dacă s-a produs accidentul și motivele pentru care nu a fost înregistrat. La aceasta cercetare în unitate, se face proba cu martori, prin luarea de cel puțin doua declarații scrise. Martorii audiați trebuie să figureze în evidenta organizației socialiste ca angajați

sau membrii cooperatori la data producerii accidentului. Declarațiile martorilor vor fi date în fața inspectorului de stat pentru protecția muncii care cercetează cazul. ... În cazul când martorii confirmă în scris producerea accidentului, inspectorul de stat pentru protecția muncii va reconstitui faptele și dacă va constata că sînt întrunite condițiile prevăzute în H.C.M. nr. 2896/1966 pentru a fi încadrat ca accident de muncă, va întocmi dosarul și procesul-verbal de cercetare a accidentului în condițiile stabilite la pct. 9 din prezentele instrucțiuni. Pe baza procesului-verbal de cercetare a accidentului, conducătorul organizației socialiste este obligat să întocmească formularul tip pentru înregistrarea accidentului de muncă în condițiile stabilite la pct. 13 din prezentele instrucțiuni. d) Dacă nu se găsește nici un document medical (registru sau fise de consultație, foi de observații de spital sau certificate de concediu medical pentru ajutor bănesc), nu se va reconstitui înregistrarea accidentului pretins. ... Pe baza cercetării efectuate, inspectoratul de stat pentru protecția muncii care rezolva sesizarea respectiva este obligat să răspundă celui în cauză în termenul legal. Răspunsul se va referi numai la faptul că s-a dispus întocmirea formularului tip pentru înregistrarea accidentului de muncă, sau nu s-a dispus întocmirea acestui formular din lipsa de dovezi concrete. 31. Anexele 1 - 5 fac parte integrantă din prezentele instrucțiuni. 32. Prezentele instrucțiuni intra în vigoare pe data de 1 ianuarie 1967. Pe aceeași dată își încetează valabilitatea instrucțiunile Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale nr. 48 din 21 ianuarie 1965 privind cercetarea, înregistrarea și evidenta accidentelor de muncă, precum și instrucțiunile Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale nr. XII/C. 1/942 din 2 februarie 1965, privind declararea, înregistrarea și raportarea bolilor profesionale. +

Anexa 1 (ministerul, organul central, sfatul popular) Departamentul
 Întreprinderea (unitatea) Regiunea.....raionul..... orașul..... FORMULAR
 TIP Nr..... pentru înregistrarea accidentului de muncă Data întocmirii: ziua.....luna.....anul.....Numele și
 prenumele accidentatului (și inițială prenumelui tatălui)..... Sexul.....Data
 nașterii.....Marca..... Profesia.....Funcția.....Categorია de
 salarizare.....Vechimea în funcția actuala (în ani).....Ora..... la care accidentatul a început lucrul sau (de la 0-
 24).....Locul de muncă permanent al accidentatului.....Locul unde s-a produs accidentulDacă
 a mai fost accidentat.....De cîte ori..... Accidentul a avut loc la ora (de la 0-24).....ziua.....luna.....
 anul..... Descrierea împrejurărilor în care a avut loc accidentul:
 Cauzele accidentului:

 Denumirea și starea tehnică a mașinii, instalației etc. la care a avut loc
 accidentul Dacă mașina, instalația etc. avea dispozitiv de protecție (da, nu)..... Dacă la
 acea mașina, instalație etc. au mai fost asemenea accidente în ultimele 12 luni (da, nu).....cîte.....
 Dacă accidentatul folosea echipament de protecție (da, nu)..... Starea echipamentului (bună, rea) Martori ai
 accidentului (numele, prenumele și funcția a doi martori)..... Dacă i s-a făcut instructaj conform normelor de
 protecție a muncii (da,nu) Data ultimului instructaj Vinovatul (vinovații) de accident
 (numele, prenumele, funcția) Măsurι de prevenire

_____ Nr.
 Denumirea măsurilor Termen de executare Responsabil cu executarea crt.
 _____ 1 2 3

Diagnosticul, zile de incapacitate, ajutoare bănești:
 _____ Nr.
 Diagnosticul din Codul Scutit Nr.calendaristic Ajutoare pentru certificatul ----- de la de zile de încă- incapacitate
 de medical B N pînă la pacitate de muncă muncă
 _____ A B 1 2 3 4 5
 _____ TOTAL
 _____ Număr zile
 spitalizare.....Localizarea leziunilor (cap, ochi, torace și coloana vertebrală, abdomen, membre superioare,

membre inferioare) Data reintrării în producție: ziua.....luna.....anul..... Dacă i s-a recunoscut invaliditatea (da,nu)..... Numărul actului prin care s-a stabilit invaliditatea.....gradul de invaliditate (I, II, III) În caz de accident mortal, data decesului : ora.....ziua..... luna.....anul..... CONDUCĂTORUL ORGANIZAȚIEI SOCIALISTE NOTA: Datele pe care nu le posedă organizația socialistă la completarea formularului tip se completează ulterior, la încetarea incapacității de muncă sau la încadrarea accidentatului într-un grad de invaliditate. + Anexa 2 (organul central, sfat popular) Întreprinderea unde s-a produs accidentul. Regiunea.....raionul..... Localitatea FIȘA NR..... de sesizare a accidentelor de muncă Data producerii accidentului: oraziua.....luna..... anul..... Numele și prenumele accidentatului Profesia Locul de muncă unde s-a produs accidentul Întreprinderea unde s-a produs accidentul Cauzele accidentului Măsurile de prevenire în viitor Observații CONDUCĂTORUL ORGANIZAȚIEI SOCIALISTE + Anexa 3 FIȘA DE SEMNALIZARE BP1 UNITATEA SANITARĂ NR. BILETULUI ÎNTREPRINDEREA ADRESA ÎNTREPRINDERII..... CĂTRE UNITATEA MEDICO-SANITARĂ NUMELE PRENUMELE BULETIN DE IDENTITATE (seria)nr..... DATA NAȘTERII : (anul).....(luna).....(ziua)..... SEXUL DIAGNOSTIC PREZUMTIV AGENTUL CAUZAL OCUPAȚIA CARE A GENERAT BOALA VECHIMEA ÎN OCUPAȚIA RESPECTIVA SEMNĂTURA ȘI PARAFĂ MEDICULUI DE ÎNTREPRINDERE SAU CIRCUMSCRIȚIE SANITARĂ Data Verso-ul fișei de semnalizare UNITATEA SANITARĂ LOCALITATEA DIAGNOSTICUL PRECIZAT RECOMANDĂRI (control periodic, orar redus, schimbarea locului de muncă, pensionare temporară sau definitivă) SEMNĂTURA MEDICULUI PRIMAR SAU SPECIALIST L.S. (Parafa) Data + Anexa 4 FIȘA DE DECLARARE A BOLILOR PROFESIONALE BP2 1. NR. FISEI 2. NR. MATRICOL 3. JUDEȚUL 4. LOCALITATEA 5. UNITATEA SANITARĂ 6. NUMELE ȘI PRENUMELE 7. DATA NAȘTERII (an, luna, zi) 8. SEXUL NR. MATRICOL 9. ÎNTREPRINDEREA (și localitatea) 10. RAMURA DE PRODUCȚIE 11. FORUL TUTELAR (MINISTER, ORGAN CENTRAL, CONS.POP) 12. SECȚIA, ATELIERUL 13. OCUPAȚIA ACTUALĂ 14. OCUPAȚIA CARE A GENERAT BOALA 15. VECHIMEA ÎN OCUPAȚIA CARE A GENERAT BOALA DATA DEPISTĂRII DIAGNOSTICUL PREZUMTIV UNITATEA CARE A CONFIRMAT DIAGNOSTICUL CLINIC 16. DIAGNOSTIC PRECIZAT (și codificarea radiologica)..... 17. DATA CONFIRMĂRII(an, luna, zi)..... 18. AGENTUL CAUZAL (circumstanțe) 19. MĂSURI INDICATE PENTRU BOLNAV (concediu medical, spitalizare, recomandări, program redus, control periodic, schimbarea locului de muncă, pensionare, etc.)..... 20. BOLNAVUL A DECEDAT (da, nu) SEMNĂTURA ȘI PARAFĂ MEDICULUI DE MEDICINA A MUNCII PRIN PROCES-VERBAL NR..... 21. RUTA PROFESIONALĂ* NR. MATRICOL

_____ Nr:
 Întreprinderea Ocupația Secție, Durata expunerii Concentra- Concentra- crt. (localitatea) atelier anul, luna și
 medie și medie ----- în pulberi SiO2 de la pînă la

pentru Protecția Muncii. Pentru eventualele completări și îmbunătățiri ale actualei clasificări, se pot trimite observațiile respective la Comitetul de Stat pentru Protecția Muncii.

1. Organizarea necorespunzătoare a locurilor de muncă
 - 1.1. Amplasarea incorectă a utilajelor principale și auxiliare (mașini-unelte, utilaje, stelaje pentru scule etc.) și lipsa unor spații corespunzătoare între acestea.
 - 1.2. Depozitarea necorespunzătoare în spațiul locului de muncă a materialelor de lucru și a celor rezultate din procesele tehnologice (produse finite, semifabricate, materiale de construcții, produse de așchiere etc.)
 - 1.3. Starea necorespunzătoare a pardoselilor și a rampelor sau murdărirea acestora.
 - 1.4. Acoperirea necorespunzătoare a instalațiilor de canalizare.
 - 1.5. Starea necorespunzătoare a platformelor (tavane, acoperișuri) și a pereților încăperilor.
 - 1.6. Concentrarea prea mare de personal față de spațiul de lucru în care se desfășoară activitatea.
 - 1.7. Cai de acces lipsa, blocate, necorespunzător amenajate și întreținute, cu încrucișări incorecte etc.
 - 1.8. Iluminarea necorespunzătoare a locurilor de muncă.
 - 1.9. Lipsa măsurilor contra incendiilor.
 - 1.10. Lipsa unor locuri de refugiu sigure (care să fie amenajate în afară gabaritului căilor ferate), pentru personalul de întreținere și pentru depozitarea sculelor și utilajelor.
 - 1.11. Gabarite necorespunzătoare pentru căile de transport.
 - 1.12. Lipsa de pregătire și curățire a terenului (parchete de exploatare, trasee noi de instalații de transport etc.) înainte de intrarea muncitorilor în zonele de lucru.
 - 1.13. Lipsa măsurilor de prevenire a erupțiilor de fluide (lichide, gaze, praf), (inclusiv autoaprinderea zăcămintelor, exploziile și inundațiile provocate de acestea).
 - 1.14. Lipsa de nișe și boxe la locuri de muncă periculoase (surse deschise de radiații ionizante, tuneluri, galerii de mină, în laboratoare etc.).
 - 1.15. Lipsa stațiilor sau a mijloacelor de salvare (miniere, fluviale, în siderurgie, în industria chimică etc.).
2. Existența unor condiții necorespunzătoare ale mediului de muncă
 - 2.1. Condiții climatice necorespunzătoare (temperatura prea ridicată sau scăzută, umiditate excesivă sau insuficientă, mișcarea aerului prea puternică, aeraj insuficient etc.).
 - 2.2. Concentrații periculoase de substanțe toxice sub formă de gaze, vapori, pulberi, aerosoli.
 - 2.3. Concentrația excesivă a fumului.
 - 2.4. Degajări excesive de praf.
 - 2.5. Zgomote și ultrasunete de intensități dăunătoare.
 - 2.6. Vibrații excesive.
 - 2.7. Trecerea bruscă de la o presiune la alta.
3. Organizarea necorespunzătoare a procesului de muncă
 - 3.1. Lipsa pregătirii profesionale pentru executarea muncii respective.
 - 3.2. Lipsa instructajului de protecție a muncii (introdactiv-general, la locul de muncă și periodic).
 - 3.3. Folosirea muncitorilor la efectuarea unor lucrări pentru care nu sînt autorizați.
 - 3.4. Organizarea necorespunzătoare a procesului tehnologic (încrucișări de operații, amplasarea greșită a echipelor în fluxul tehnologic, nerespectarea proiectelor etc.).
 - 3.5. Nerespectarea duratei de lucru prescrisă pentru locul de muncă respectiv, din dispoziția conducătorului locului de muncă.
 - 3.6. Personal insuficient față de necesarul impus prin procesele de muncă.
 - 3.7. Lipsa instrucțiunilor de manipulare și folosire a utilajelor și instalațiilor.
 - 3.8. Lipsa sau insuficiența controlului dozimetric al personalului care lucrează în mediu de radiații, al cîmpului de radiații, precum și a curățeniei radioactive a locului de muncă.
 - 3.9. Nestabilirea căilor de evacuare în caz de incendiu sau avarii.
 - 3.10. Executarea unor mînuiri sau lucrări suplimentare, din lipsa de dispozitive ajutoare sau datorită organizării necorespunzătoare a lucrului.
 - 3.11. Aplicarea de metode de exploatare necorespunzătoare condițiilor de zăcămint.
 - 3.12. Folosirea angajaților la locul de muncă fără controlul medical, la angajare sau periodic, sau nerespectarea contraindicațiilor medicale pentru locul de muncă respectiv.
4. Folosirea de către angajați a metodelor de lucru necorespunzătoare specificului locului de muncă
 - 4.1. Așezarea incorectă a materialului în mașina sau dispozitivul de lucru.
 - 4.2. Mînuirea greșită a sculelor de lucru.
 - 4.3. Folosirea unor unelte, încălțăminte, lămpi etc. necorespunzătoare pentru lucrări în medii explozive sau inflamabile (scule care produc scînteii la lovire etc.).
 - 4.4. Lipsa de coordonare a lucrărilor în grupuri, lipsa de comanda sau comanda incorectă la executarea lucrărilor în grupuri sau cu mijloace de ridicat.
 - 4.5. Executarea unor lucrări de ungere, reglare, reparare etc. în timpul funcționării utilajelor și instalațiilor sau la elemente aflate sub tensiune.
5. Lipsa sau insuficiența supraveghere și control a muncitorilor
 - 5.1. Neexercitarea controlului și supravegherii din partea celor desemnați pentru aceasta și tolerarea abaterilor de la normele de protecție a muncii.
 - 5.2. Lipsa asistenței tehnice sau asistența tehnică insuficientă la efectuarea operațiilor grele sau periculoase.
 - 5.3. Folosirea la efectuarea controlului și supravegherii lucrărilor de personal necalificat pentru aceasta.
 - 5.4. Lipsa de supraveghere la lucrările de întreținere și reparații în spații închise (cămine de vizitare, canale, rezervoare, excavații etc.) unde se pot produce explozii sau intoxicații, lipsa de oxigen etc.
 - 5.5. Lipsa de supraveghere a elevilor în timpul vizitelor didactice în unitățile productive.
 - 5.6. Conducerea lucrărilor cu surse de

radiații de către persoane neatestate. 5.7. Lipsa de control la evacuarea deșeurilor nocive (radioactive, toxice etc.).

6. Starea tehnică necorespunzătoare a sculelor, dispozitivelor, utilajelor, instalațiilor etc. 6.1. Folosirea de scule și dispozitive în stare tehnică necorespunzătoare. 6.2. Starea necorespunzătoare a organelor componente ale mașinilor de ridicat și transportat (cabluri, lanțuri, cârlige, scripeti, benzi etc.), rezultată din nerespectarea instrucțiunilor tehnice ale I.S.C.I.R. 6.3. Lipsa sau întreținerea necorespunzătoare a legăturilor la pământ ale utilajelor și instalațiilor acționate electric la care este prevăzută legarea la pământ. 6.4. Starea tehnică necorespunzătoare a mașinilor, utilajelor și instalațiilor electrice. 6.5. Folosirea de utilaje și instalații a căror stare tehnică este necorespunzătoare datorită uzurii sau insuficienței întreținerii (în special sistemele de comanda și frînare, neetanșeitățile conductelor și rezervoarelor etc.). 6.6. Exploatarea și întreținerea necorespunzătoare a cazanelor, recipientelor, buteliilor și conductelor sub presiune, rezultată din nerespectarea instrucțiunilor tehnice ale I.S.C.I.R. 6.7. Depășirea intervalelor de exploatare a utilajelor și instalațiilor prevăzute în graficele de reparații capitale sau curente. 6.8. Folosirea de materiale necorespunzătoare la confecționarea organelor componente ale utilajelor și instalațiilor sau la întreținerea acestora. 6.9. Funcționarea necorespunzătoare a dispozitivelor, utilajelor, instalațiilor datorită unei proiectări necorespunzătoare. 6.10. Lipsa sau starea tehnică necorespunzătoare a instalațiilor de semnalizare și alarma și a aparatului de control-măsurare sau de siguranță, care condiționează o exploatare nepericuloasă. 6.11. Reglarea greșită a mașinilor sau organelor componente. 6.12. Recepționarea și darea în funcțiune a unor lucrări de construcții, instalații etc., care nu îndeplinesc condiții de protecție a muncii prevăzute în norme. 6.13. Lipsa măsurilor necesare pentru neutralizarea potențialelor electrice produse de electricitatea statică.

7. Construcția sau starea tehnică necorespunzătoare a mijloacelor de acces și susținere (schele, platforme, stâlpi, scări, poduri, podețe, pasarele, podine, rampe de acces etc.) sau lipsa unora dintre acestea. 7.1. Folosirea de materiale necorespunzătoare sau elemente subdimensionate. 7.2. Așezarea, montarea sau îmbinarea necorespunzătoare a elementelor componente. 7.3. Lipsa mijloacelor de acces acolo unde sînt necesare. 7.4. Folosirea necorespunzătoare a mijloacelor de acces și de susținere.

8. Lipsa sau starea tehnică necorespunzătoare a îngrădirilor și dispozitivelor de protecție la locurile de muncă periculoase. 8.1. Lipsa sau starea tehnică necorespunzătoare a îngrădirilor zonelor periculoase. 8.2. Lipsa apărătorilor la organele de mașini în mișcare sau aflate sub tensiune. 8.3. Lipsa dispozitivelor care să asigure protecția în timpul lucrului la utilaje (polizoare, prese, mașini-unelte). 8.4. Lipsa sau insuficiența semnalare a locurilor de muncă periculoase în incinta întreprinderilor, pe șantiere, în parchetele forestiere, tarlale etc. 8.5. Construcția deficitară a ecranelor contra radiațiilor ionizante, ultraviolete, calorice etc. 8.6. Lipsa măsurilor de siguranță pentru protecția circulației (căilor de acces). 8.7. Lipsa covoarelor, preșurilor electroizolante la instalațiile electrice (acolo unde acestea sînt prevăzute în norme).

9. Lipsa măsurilor corespunzătoare pentru sprijinire și susținere la lucrările de abatere, excavare și săpături etc. la suprafața și în subteran. 9.1. Nerespectarea principalelor dimensiuni ale excavațiilor. 9.2. Folosirea de materiale necorespunzătoare la executarea susținerii lucrărilor. 9.3. Susținerea necorespunzătoare a pereților și tavanului excavațiilor datorită nerespectării monografiei de armare sau neadaptării acesteia la caracteristicile mecanice ale rocii excavate. 9.4. Necopturirea locurilor de muncă și neranguirea fronturilor de lucru (atît la suprafața cît și în subteran). 9.5. Nerambleerea spațiilor excavate sau executarea necorespunzătoare a acestora. 9.6. Netaluzarea fronturilor în cariere. 9.7. Neexecutarea lucrărilor de descoperțare.

10. Lipsa, folosirea incorectă și starea necorespunzătoare a mijloacelor individuale de protecție (echipamentul de protecție) 10.1. Lipsa sau starea necorespunzătoare a echipamentului de protecție (prin uzura, întreținere necorespunzătoare, durata de folosință depășită etc.) 10.2. Nefolosirea echipamentului de protecție prevăzut în normative pentru funcția respectivă. 10.3. Folosirea unui echipament de protecție neadecvat locului de muncă respectiv sau neprevăzut în normative. 10.4. Folosirea echipamentului de protecție care nu a fost dezactivat, neutralizat, dezinfectat etc.

11. Manipulări necorespunzătoare de materiale și piese, utilaje, instalații, recipiente sub presiune, substanțe explozive, ușor inflamabile și nocive etc. 11.1. Depozitarea și stivuirea necorespunzătoare a baloturilor, lăzilor, materialelor, pieselor etc. 11.2. Depozitarea necorespunzătoare a explozivilor, substanțelor ușor inflamabile și substanțelor nocive. 11.3. Depășirea sarcinilor și gabaritelor admisibile la lucrări de încărcare, descărcare și transport sau suprasolicitarea instalațiilor de ridicat. 11.4. Manipularea necorespunzătoare a recipientelor sub presiune. 11.5. Manipularea necorespunzătoare a

materialelor și pieselor în stare de incandescență și a lichidelor cu temperaturi ridicate. 11.6. Manipularea și transportarea necorespunzătoare a explozivilor, substanțelor ușor inflamabile și substanțelor nocive. 11.7. Manipularea surselor radioactive fără asigurarea ecranării și distanței reglementare. 11.8. Manipulări de materiale fără respectarea normelor privind efortul fizic al angajaților. 11.9. Încărcarea și descărcarea vagoanelor, camioanelor, remorcilor etc. fără a se asigura securitatea celor ce lucrează și a celor din jur. 11.10. Folosirea unor explozivi contraindicați pentru sectorul de activitate respectiv. 11.11. Folosirea unei cantități de exploziv mai mare decât prevederile normelor în vigoare pentru lucrări de pușcare. 11.12. Folosirea materialelor ușor inflamabile în locuri nepermise. 11.13. Manipularea sau manevrarea greșită a utilajelor, instalațiilor etc. 12. Manevrarea necorespunzătoare a mijloacelor de transport și nerespectarea regulilor de circulație. 12.1. Manevrarea mijloacelor de transport de către persoane necalificate, fără carnet de conducere pentru mijlocul de transport respectiv sau fără autorizație. 12.2. Pornirea manuală necorespunzătoare a autovehiculelor (cu manivela). 12.3. Folosirea mijloacelor de transport fără verificarea prealabilă a stării tehnice a acestora. 12.4. Manevrarea mijloacelor de transport neechipate corespunzător pentru starea timpului (gheața, polei, ceață, furtună etc.). 12.5. Manevrarea și utilizarea necorespunzătoare a tractoarelor (viteza excesivă, pante mari, terenuri accidentate). 12.6. Manevrarea și utilizarea necorespunzătoare a mijloacelor de transport auto-moto. 12.7. Manevrarea necorespunzătoare a mijloacelor de transport pe cale ferată (normală și îngustă). 12.8. Manevrarea necorespunzătoare a mijloacelor de transport aeriene. 12.9. Manevrarea necorespunzătoare a mijloacelor de transport navale. 12.10. Manevrarea necorespunzătoare a mijloacelor de transport cu tracțiune animală. 12.11. Manevrarea necorespunzătoare a mijloacelor de transport manuale (cărucioare, vagonete, roabe etc.). 12.12. Manevrarea necorespunzătoare a celorlalte mijloace de transport (electrocare, funiculare, troliei, benzi transportoare, ascensoare etc.). 13. Nerespectarea disciplinei în muncă de către angajați 13.1. Părăsirea arbitrară a locului de muncă sau a traseelor indicate. 13.2. Intrarea arbitrară a muncitorilor în locuri sau zone interzise (cu aer viciat, căderi de roci etc.). 13.3. Pornirea sau oprirea arbitrară a mașinilor, instalațiilor etc. 13.4. Scoaterea nejustificată din funcțiune a dispozitivelor de protecție. 13.5. Consum de alcool înainte sau în timpul lucrului. 13.6. Transportarea de persoane cu mijloace de transport (tractoare, remorci, electrocare etc.) neamenajate pentru aceasta. 13.7. Folosirea de foc deschis sau fumatul în locuri nepermise. 13.8. Depășirea din proprie inițiativă a timpului normal de lucru. 13.9. Încălcarea conștientă a prevederilor normelor de protecție a muncii de către angajați, datorită minimalizării pericolului de accidentare (atitudine de bravadă). 13.10. Glume periculoase. 14. Calamități naturale. 14.1. Avalanșe de zăpada. 14.2. Trăsnete. 14.3. Inundații. 14.4. Cutremure. 14.5. Viscol. 14.6. Furtuni. 14.7. Alunecări de teren. 15. Alte cauze. 15.1. Prelucrarea unor materiale cu defecte ascunse. 15.2. Factori personali (boli cronice și acute care slăbesc atenția, deficiente senzoriale și neuropsihice). 15.3. Lipsa propagandei tehnice și a agitației vizuale la locurile de muncă. 15.4. Loviri, mușcături sau înțepături de animale. 15.5. Sperierea căilor de la vehiculele cu tracțiune animală. 15.6. Căderi de pe cal sau de pe bicicleta. -----

Anexe

Anexa 1 - (ministerul, organul central, sfatul popular)

Departamentul Întreprinderea

Anexa 1 (ministerul, organul central, sfatul popular) Departamentul
Întreprinderea (unitatea) Regiunea.....raionul..... orașul..... FORMULAR
TIP Nr..... pentru înregistrarea accidentului de muncă Data întocmirii: ziua.....luna.....anul.....Numele și
prenumele accidentatului (și inițială prenumelui tatălui)..... Sexul.....Data
nașterii.....Marca..... Profesia.....Funcția.....Categorია de
salarizare.....Vechimea în funcția actuala (în ani).....Ora..... la care accidentatul a început lucrul sau (de la 0-
24).....Locul de muncă permanent al accidentatului.....Locul unde s-a produs accidentulDacă
a mai fost accidentat.....De câte ori..... Accidentul a avut loc la ora (de la 0-24).....ziua.....luna.....
anul..... Descrierea împrejurărilor în care a avut loc accidentul:
..... Cauzele accidentului:
.....
..... Denumirea și starea tehnică a mașinii, instalației etc. la care a avut loc
accidentul Dacă mașina, instalația etc. avea dispozitiv de protecție (da, nu)..... Dacă la
aceea mașina, instalație etc. au mai fost asemenea accidente în ultimele 12 luni (da, nu).....câte.....
Dacă accidentatul folosea echipament de protecție (da, nu)..... Starea echipamentului (bună, rea) Martori ai
accidentului (numele, prenumele și funcția a doi martori)..... Dacă i s-a făcut instructaj conform normelor de
protecție a muncii (da,nu) Data ultimului instructaj Vinovatul (vinovații) de accident
(numele, prenumele, funcția) Măsurι de prevenire
.....

..... Nr.
Denumirea măsurilor Termen de executare Responsabil cu executarea crt.

..... 1 2 3
.....

Diagnosticul, zile de incapacitate, ajutoare bănești:

..... Nr.

Diagnosticul din Codul Scutit Nr.calendaristic Ajutoare pentru certificatul ----- de la de zile de încă- incapacitate
de medical B N pînă la pacitate de muncă muncă

..... A B 1 2 3 4 5

..... TOTAL

..... Număr zile

spitalizare.....Localizarea leziunilor (cap, ochi, torace și coloana vertebrală, abdomen, membre superioare,
membre inferioare) Data reintrării în producție: ziua.....luna.....anul..... Dacă i s-a recunoscut
invaliditatea (da,nu)..... Numărul actului prin care s-a stabilit invaliditatea.....gradul de invaliditate (I, II, III)
..... În caz de accident mortal, data decesului : ora.....ziua..... luna.....anul..... CONDUCĂTORUL
ORGANIZAȚIEI SOCIALISTE NOTA: Datele pe care nu le posedă organizația socialistă la completarea formularului
tip se completează ulterior, la încetarea incapacității de muncă sau la încadrarea accidentatului într-un grad de
invaliditate. +

Anexa 2 - (organul central, sfat popular) Întreprinderea unde s-a produs accidentul..

Anexa 2 (organul central, sfat popular) Întreprinderea unde s-a produs accidentul.
..... Regiunea.....raionul..... Localitatea FIȘA NR..... de sesizare a
accidentelor de muncă Data producerii accidentului: oraziua.....luna..... anul..... Numele și prenumele
accidentatului Profesia Locul de muncă unde s-a produs
accidentul Întreprinderea unde s-a produs accidentul Cauzele accidentului
..... Măsuri de prevenire în viitor Observații
..... CONDUCĂTORUL ORGANIZAȚIEI SOCIALISTE +

**Anexa 3 - FIȘA DE SEMNALIZARE BP1 UNITATEA SANITARĂ
NR. BILETULUI ÎNTREPRINDEREA**

.....

Anexa 3 FIȘA DE SEMNALIZARE BP1 UNITATEA SANITARĂ NR. BILETULUI
..... ÎNTREPRINDEREA ADRESA
ÎNTREPRINDERII..... CĂTRE UNITATEA MEDICO-
SANITARĂ NUMELE
..... PRENUMELE BULETIN DE IDENTITATE
(seria)nr..... DATA NAȘTERII : (anul).....(luna).....(ziua)..... SEXUL
..... DIAGNOSTIC PREZUMTIV
AGENTUL CAUZAL OCUPAȚIA CARE A
GENERAT BOALA VECHIMEA ÎN OCUPAȚIA
RESPECTIVA SEMNĂTURA ȘI PARAFĂ MEDICULUI
DE ÎNTREPRINDERE SAU CIRCUMSCRIȚIE SANITARĂ Data Verso-ul fișei de semnalizare UNITATEA
SANITARĂ LOCALITATEA DIAGNOSTICUL
PRECIZAT RECOMANDĂRI (control periodic,
orar redus, schimbarea locului de muncă, pensionare temporară sau definitivă)
..... SEMNĂTURA MEDICULUI PRIMAR SAU SPECIALIST L.S. (Parafa) Data
..... +

Anexa 4 - FIȘA DE DECLARARE A BOLILOR PROFESIONALE BP2 1. NR. FISEI 2. NR. MATRICOL 3. JUDEȚUL

Anexa 4 FIȘA DE DECLARARE A BOLILOR PROFESIONALE BP2 1. NR. FISEI 2. NR. MATRICOL 3. JUDEȚUL 4. LOCALITATEA 5. UNITATEA SANITARĂ 6. NUMELE ȘI PRENUMELE 7. DATA NAȘTERII (an, luna, zi) 8. SEXUL NR. MATRICOL 9. ÎNTREPRINDEREA (și localitatea) 10. RAMURA DE PRODUCȚIE 11. FORUL TUTELAR (MINISTER, ORGAN CENTRAL, CONS.POP) 12. SECȚIA, ATELIERUL 13. OCUPAȚIA ACTUALA 14. OCUPAȚIA CARE A GENERAT BOALA 15. VECHIMEA ÎN OCUPAȚIA CARE A GENERAT BOALA DATA DEPISTĂRII DIAGNOSTICUL PREZUMTIV UNITATEA CARE A CONFIRMAT DIAGNOSTICUL CLINIC 16. DIAGNOSTIC PRECIZAT (și codificarea radiologica)..... 17. DATA CONFIRMĂRII(an, luna, zi)..... 18. AGENTUL CAUZAL (circumstanțe) 19. MĂSURI INDICATE PENTRU BOLNAV (concediu medical, spitalizare, recomandări, program redus, control periodic, schimbarea locului de muncă, pensionare, etc.)..... 20. BOLNAVUL A DECEDAT (da, nu) SEMNĂTURA ȘI PARAFĂ MEDICULUI DE MEDICINA A MUNCII PRIN PROCES-VERBAL NR..... 21. RUTA PROFESIONALĂ* NR. MATRICOL

_____ Nr.
Întreprinderea Ocupația Secție, Durata expunerii Concentra- Concentra- crt. (localitatea) atelier anul, luna și
media medie ----- în pulberi SiO2 de la pînă la

_____	1
_____	2
_____	3
_____	4
_____	5
_____	6
_____	7
_____	+

Anexa 5 - FORMULAR BP3 NR..... SILICOZA - ACTUALIZARE 1. NR. MATRICOL 2. DATA COMPLETĂRII FORMULARULUI (anul, luna, ziua)

Anexa 5 FORMULAR BP3 NR..... SILICOZA - ACTUALIZARE 1. NR. MATRICOL 2. DATA COMPLETĂRII FORMULARULUI (anul, luna, ziua) 3. INSPECTORATUL SANITAR DE STAT JUDEȚEAN 4. NUMELE ȘI PRENUMELE 5. VÎRSTA, DATA NAȘTERII (anul, luna, ziua) 6. SEXUL 7. ÎNTREPRINDEREA (localitatea) NR. MATRICOL 8. DIAGNOSTICUL - STADIUL SILICOZEI (codificarea radiologica) 9. COMPLICAȚII (tuberculoza activa, tuberculoza stabilizată, bronșita cronică, emfizem pulmonar, cord pulmonar cronic, insuficiența respiratorie) 10. BOLI ASOCIATE 11. CAPACITATEA DE MUNCĂ (păstrată, redusă, pierdută) 12. DATA PENSIONĂRII (anul, luna, ziua) 13. GRADUL DE INVALIDITATE 14. DATA SCOATERII DIN EVIDENȚA : anul luna (inclusiv deces) ziua 15. CAUZA SCOATERII DIN EVIDENȚA 16. DIAGNOSTICUL LA DECES a) b) c) SEMNĂTURA ȘI PARAFĂ MEDICULUI DE MEDICINA A MUNCII CLASIFICAREA CAUZELOR

ACCIDENTELOR DE MUNCĂ Clasificarea cauzelor accidentelor de muncă va servi la încadrarea accidentelor cu ocazia întocmirii proceselor-verbale de cercetare și a dosarelor de cercetare a accidentelor mortale, colective și cu invaliditate, precum și la gruparea mai detaliată și în mod unitar a accidentelor, pe cauzele care le-au provocat, în vederea analizelor periodice a acestora și a orientării mai juste a măsurilor de prevenire a lor. Avînd în vedere că, de la 1 ianuarie 1967, urmărirea statistică a cauzelor accidentelor de muncă se efectuează pe baza "fișelor de sesizare a accidentelor de muncă", clasificarea cauzelor accidentelor va servi ca ghid la încadrarea cauzelor accidentelor de muncă produse, în grupele de cauze stabilite prin clasificarea întocmită de Comitetul de Stat pentru Protecția Muncii. În acest fel, la rubrica "cauza accidentului" din fișa de sesizare se va descrie cauza producerii accidentului și se va nota și numărul de ordine din clasificare. Pentru ca "fișele de sesizare" să fie bine completate de unități, este necesar ca Inspectorii de stat pentru protecția muncii să sprijine unitățile în completarea judicioasă a fișelor de sesizare, iar cauzele accidentelor să fie stabilite folosind ca ghid clasificarea întocmită de Comitetul de Stat pentru Protecția Muncii. Trebuie menționat că în fișa de sesizare se va trece numărul de ordine din clasificare numai pentru cauza principală de producere a accidentului. Iată un exemplu de felul cum se completează rubricile respective din fișa de sesizare: Împrejurările în care s-a produs accidentul: în timp ce prelucra o piesă din fontă la strung, muncitorul nu a putut folosi ecranul de protecție (deoarece nu era montat), dar n-a folosit nici ochelarii de protecție (deși îi avea în dotare) și o așchie i-a sărit în ochi. Cauzele accidentului: 1) lipsa ecranului de protecție la strung; 2) nefolosirea echipamentului de protecție prevăzut în normativ pentru funcția și operația respectivă; cod din clasificarea C.S.P.M. 10.2 (s-a codificat cauza a doua, deoarece s-a considerat ca fiind cauza principală de producere a accidentului). În concluzie, trebuie ca orice document, situație, analiza etc. ce se întocmește în legătura cu cauzele accidentelor de muncă să aibă la baza clasificarea cauzelor stabilită de Comitetul de Stat pentru Protecția Muncii. Pentru eventualele completări și îmbunătățiri ale actualei clasificări, se pot trimite observațiile respective la Comitetul de Stat pentru Protecția Muncii. 1. Organizarea necorespunzătoare a locurilor de muncă 1.1. Amplasarea incorectă a utilajelor principale și auxiliare (mașini-unelte, utilaje, stelaje pentru scule etc.) și lipsa unor spații corespunzătoare între acestea. 1.2. Depozitarea necorespunzătoare în spațiul locului de muncă a materialelor de lucru și a celor rezultate din procesele tehnologice (produse finite, semifabricate, materiale de construcții, produse de așchiere etc.) 1.3. Starea necorespunzătoare a pardoselilor și a rampelor sau murdărirea acestora. 1.4. Acoperirea necorespunzătoare a instalațiilor de canalizare. 1.5. Starea necorespunzătoare a platformelor (tavane, acoperișuri) și a pereților încăperilor. 1.6. Concentrarea prea mare de personal față de spațiul de lucru în care se desfășoară activitatea. 1.7. Cai de acces lipsa, blocate, necorespunzător amenajate și întreținute, cu încrucișări incorecte etc. 1.8. Iluminarea necorespunzătoare a locurilor de muncă. 1.9. Lipsa măsurilor contra incendiilor. 1.10. Lipsa unor locuri de refugiu

sigure (care să fie amenajate în afară gabaritudinii căilor ferate), pentru personalul de întreținere și pentru depozitarea sculelor și utilajelor. 1.11. Gabarite necorespunzătoare pentru căile de transport. 1.12. Lipsa de pregătire și curățire a terenului (parchete de exploatare, trasee noi de instalații de transport etc.) înainte de intrarea muncitorilor în zonele de lucru. 1.13. Lipsa măsurilor de prevenire a erupțiilor de fluide (lichide, gaze, praf), (inclusiv autoaprinderea zăcămintelor, exploziile și inundațiile provocate de acestea). 1.14. Lipsa de nișe și boxe la locuri de muncă periculoase (surse deschise de radiații ionizante, tuneluri, galerii de mină, în laboratoare etc.). 1.15. Lipsa stațiilor sau a mijloacelor de salvare (miniere, fluviale, în siderurgie, în industria chimică etc.).

2. Existența unor condiții necorespunzătoare ale mediului de muncă

2.1. Condiții climatice necorespunzătoare (temperatura prea ridicată sau scăzută, umiditate excesivă sau insuficientă, mișcarea aerului prea puternică, aeraj insuficient etc.).

2.2. Concentrații periculoase de substanțe toxice sub formă de gaze, vapori, pulberi, aerosoli.

2.3. Concentrația excesivă a fumului.

2.4. Degajări excesive de praf.

2.5. Zgomote și ultrasunete de intensități dăunătoare.

2.6. Vibrații excesive.

2.7. Trecerea bruscă de la o presiune la alta.

3. Organizarea necorespunzătoare a procesului de muncă

3.1. Lipsa pregătirii profesionale pentru executarea muncii respective.

3.2. Lipsa instruirii de protecție a muncii (introdusiv-general, la locul de muncă și periodic).

3.3. Folosirea muncitorilor la efectuarea unor lucrări pentru care nu sînt autorizați.

3.4. Organizarea necorespunzătoare a procesului tehnologic (încrucișări de operații, amplasarea greșită a echipelor în fluxul tehnologic, nerespectarea proiectelor etc.).

3.5. Nerespectarea duratei de lucru prescrisă pentru locul de muncă respectiv, din dispoziția conducătorului locului de muncă.

3.6. Personal insuficient față de necesarul impus prin procesele de muncă.

3.7. Lipsa instrucțiunilor de manipulare și folosire a utilajelor și instalațiilor.

3.8. Lipsa sau insuficiența controlului dozimetric al personalului care lucrează în mediu de radiații, al cîmpului de radiații, precum și a curățeniei radioactive a locului de muncă.

3.9. Nestabilirea căilor de evacuare în caz de incendiu sau avarii.

3.10. Executarea unor mînuiri sau lucrări suplimentare, din lipsa de dispozitive ajutătoare sau datorită organizării necorespunzătoare a lucrului.

3.11. Aplicarea de metode de exploatare necorespunzătoare condițiilor de zăcămint. 3.12. Folosirea angajaților la locul de muncă fără controlul medical, la angajare sau periodic, sau nerespectarea contraindicațiilor medicale pentru locul de muncă respectiv.

4. Folosirea de către angajați a metodelor de lucru necorespunzătoare specificului locului de muncă.

4.1. Așezarea incorectă a materialului în mașina sau dispozitivul de lucru.

4.2. Mînuirea greșită a sculelor de lucru.

4.3. Folosirea unor unelte, încălțăminte, lămpi etc. necorespunzătoare pentru lucrări în medii explozive sau inflamabile (scule care produc scînteii la lovire etc.).

4.4. Lipsa de coordonare a lucrărilor în grupuri, lipsa de comanda sau comanda incorectă la executarea lucrărilor în grupuri sau cu mijloace de ridicat.

4.5. Executarea unor lucrări de ungere, reglare, reparare etc. în timpul funcționării utilajelor și instalațiilor sau la elemente aflate sub tensiune.

5. Lipsa sau insuficiența supravegherii și controlului muncitorilor

5.1. Neexercitarea controlului și supravegherii din partea celor desemnați pentru aceasta și tolerarea abaterilor de la normele de protecție a muncii.

5.2. Lipsa asistenței tehnice sau asistența tehnică insuficientă la efectuarea operațiilor grele sau periculoase.

5.3. Folosirea la efectuarea controlului și supravegherii lucrărilor de personal necalificat pentru aceasta.

5.4. Lipsa de supraveghere la lucrările de întreținere și reparații în spații închise (cămine de vizitare, canale, rezervoare, excavații etc.) unde se pot produce explozii sau intoxicații, lipsa de oxigen etc.

5.5. Lipsa de supraveghere a elevilor în timpul vizitelor didactice în unitățile productive.

5.6. Conducerea lucrărilor cu surse de radiații de către persoane neatestate.

5.7. Lipsa de control la evacuarea deșeurilor nocive (radioactive, toxice etc.).

6. Starea tehnică necorespunzătoare a sculelor, dispozitivelor, utilajelor, instalațiilor etc.

6.1. Folosirea de scule și dispozitive în stare tehnică necorespunzătoare.

6.2. Starea necorespunzătoare a organelor componente ale mașinilor de ridicat și transportat (cabluri, lanțuri, cîrlige, scripeti, benzi etc.), rezultată din nerespectarea instrucțiunilor tehnice ale I.S.C.I.R.

6.3. Lipsa sau întreținerea necorespunzătoare a legăturilor la pămînt ale utilajelor și instalațiilor acționate electric la care este prevăzută legarea la pămînt.

6.4. Starea tehnică necorespunzătoare a mașinilor, utilajelor și instalațiilor electrice.

6.5. Folosirea de utilaje și instalații a căror stare tehnică este necorespunzătoare datorită uzurii sau insuficienței întreținerii (în special sistemele de comanda și frînare, neetanșeitarea conductelor și rezervoarelor etc.).

6.6. Exploatarea și întreținerea necorespunzătoare a cazanelor, recipientelor, buteliilor și conductelor sub presiune, rezultată din nerespectarea instrucțiunilor tehnice ale I.S.C.I.R.

6.7. Depășirea intervalelor de exploatare

a utilajelor și instalațiilor prevăzute în graficele de reparații capitale sau curente. 6.8. Folosirea de materiale necorespunzătoare la confecționarea organelor componente ale utilajelor și instalațiilor sau la întreținerea acestora. 6.9. Funcționarea necorespunzătoare a dispozitivelor, utilajelor, instalațiilor datorită unei proiectări necorespunzătoare. 6.10. Lipsa sau starea tehnică necorespunzătoare a instalațiilor de semnalizare și alarma și a aparaturii de control-măsurare sau de siguranță, care condiționează o exploatare nepericuloasă. 6.11. Reglarea greșită a mașinilor sau organelor componente. 6.12. Recepționarea și darea în funcțiune a unor lucrări de construcții, instalații etc., care nu îndeplinesc condiții de protecție a muncii prevăzute în norme. 6.13. Lipsa măsurilor necesare pentru neutralizarea potențialelor electrice produse de electricitatea statică. 7. Construcția sau starea tehnică necorespunzătoare a mijloacelor de acces și susținere (schele, platforme, stâlpi, scări, poduri, podețe, pasarele, podine, rampe de acces etc.) sau lipsa unora dintre acestea. 7.1. Folosirea de materiale necorespunzătoare sau elemente subdimensionate. 7.2. Așezarea, montarea sau îmbinarea necorespunzătoare a elementelor componente. 7.3. Lipsa mijloacelor de acces acolo unde sînt necesare. 7.4. Folosirea necorespunzătoare a mijloacelor de acces și de susținere. 8. Lipsa sau starea tehnică necorespunzătoare a îngrădirilor și dispozitivelor de protecție la locurile de muncă periculoase. 8.1. Lipsa sau starea tehnică necorespunzătoare a îngrădirilor zonelor periculoase. 8.2. Lipsa apărătorilor la organele de mașini în mișcare sau aflate sub tensiune. 8.3. Lipsa dispozitivelor care să asigure protecția în timpul lucrului la utilaje (polizoare, prese, mașini-unelte). 8.4. Lipsa sau insuficiența semnalare a locurilor de muncă periculoase în incinta întreprinderilor, pe șantiere, în parchetele forestiere, tarlale etc. 8.5. Construcția deficitară a ecranelor contra radiațiilor ionizante, ultraviolete, calorice etc. 8.6. Lipsa măsurilor de siguranță pentru protecția circulației (căilor de acces). 8.7. Lipsa covoarelor, preșurilor electroizolante la instalațiile electrice (acolo unde acestea sînt prevăzute în norme). 9. Lipsa măsurilor corespunzătoare pentru sprijinire și susținere la lucrările de abatere, excavare și săpături etc. la suprafața și în subteran. 9.1. Nerespectarea principalelor dimensiuni ale excavațiilor. 9.2. Folosirea de materiale necorespunzătoare la executarea susținerii lucrărilor. 9.3. Susținerea necorespunzătoare a pereților și tavanului excavațiilor datorită nerespectării monografiei de armare sau neadaptării acesteia la caracteristicile mecanice ale rocii excavate. 9.4. Necapturirea locurilor de muncă și neranguirea fronturilor de lucru (atît la suprafața cît și în subteran). 9.5. Nerambleerea spațiilor excavate sau executarea necorespunzătoare a acestora. 9.6. Netaluzarea fronturilor în cariere. 9.7. Neexecutarea lucrărilor de descopertare. 10. Lipsa, folosirea incorectă și starea necorespunzătoare a mijloacelor individuale de protecție (echipamentul de protecție) 10.1. Lipsa sau starea necorespunzătoare a echipamentului de protecție (prin uzura, întreținere necorespunzătoare, durata de folosință depășită etc.) 10.2. Nefolosirea echipamentului de protecție prevăzut în normative pentru funcția respectivă. 10.3. Folosirea unui echipament de protecție neadecvat locului de muncă respectiv sau neprevăzut în normative. 10.4. Folosirea echipamentului de protecție care nu a fost dezactivat, neutralizat, dezinfectat etc. 11. Manipulări necorespunzătoare de materiale și piese, utilaje, instalații, recipiente sub presiune, substanțe explozive, ușor inflamabile și nocive etc. 11.1. Depozitarea și stivuirea necorespunzătoare a baloturilor, lăzilor, materialelor, pieselor etc. 11.2. Depozitarea necorespunzătoare a explozivilor, substanțelor ușor inflamabile și substanțelor nocive. 11.3. Depășirea sarcinilor și gabaritelor admisibile la lucrări de încărcare, descărcare și transport sau suprasolicitarea instalațiilor de ridicat. 11.4. Manipularea necorespunzătoare a recipientelor sub presiune. 11.5. Manipularea necorespunzătoare a materialelor și pieselor în stare de incandescență și a lichidelor cu temperaturi ridicate. 11.6. Manipularea și transportarea necorespunzătoare a explozivilor, substanțelor ușor inflamabile și substanțelor nocive. 11.7. Manipularea surselor radioactive fără asigurarea ecranării și distanței reglementare. 11.8. Manipulări de materiale fără respectarea normelor privind efortul fizic al angajaților. 11.9. Încărcarea și descărcarea vagoanelor, camioanelor, remorcilor etc. fără a se asigura securitatea celor ce lucrează și a celor din jur. 11.10. Folosirea unor explozivi contraindicați pentru sectorul de activitate respectiv. 11.11. Folosirea unei cantități de exploziv mai mare decît prevederile normelor în vigoare pentru lucrări de pușcare. 11.12. Folosirea materialelor ușor inflamabile în locuri nepermise. 11.13. Manipularea sau manevrarea greșită a utilajelor, instalațiilor etc. 12. Manevrarea necorespunzătoare a mijloacelor de transport și nerespectarea regulilor de circulație. 12.1. Manevrarea mijloacelor de transport de către persoane necalificate, fără carnet de conducere pentru mijlocul de transport respectiv sau fără autorizație. 12.2. Pornirea manuală necorespunzătoare a

autovehiculelor (cu manivela). 12.3. Folosirea mijloacelor de transport fără verificarea prealabilă a stării tehnice a acestora. 12.4. Manevrarea mijloacelor de transport neechipate corespunzător pentru starea timpului (gheața, polei, ceață, furtună etc.). 12.5. Manevrarea și utilizarea necorespunzătoare a tractoarelor (viteza excesivă, pante mari, terenuri accidentate). 12.6. Manevrarea și utilizarea necorespunzătoare a mijloacelor de transport automoto. 12.7. Manevrarea necorespunzătoare a mijloacelor de transport pe cale ferată (normală și îngustă). 12.8. Manevrarea necorespunzătoare a mijloacelor de transport aeriene. 12.9. Manevrarea necorespunzătoare a mijloacelor de transport navale. 12.10. Manevrarea necorespunzătoare a mijloacelor de transport cu tracțiune animală. 12.11. Manevrarea necorespunzătoare a mijloacelor de transport manuale (cărucioare, vagonete, roabe etc.). 12.12. Manevrarea necorespunzătoare a celorlalte mijloace de transport (electrocare, funiculare, trolii, benzi transportoare, ascensoare etc.). 13. Nerespectarea disciplinei în muncă de către angajați 13.1. Părăsirea arbitrară a locului de muncă sau a traseelor indicate. 13.2. Intrarea arbitrară a muncitorilor în locuri sau zone interzise (cu aer viciat, căderi de roci etc.). 13.3. Pornirea sau oprirea arbitrară a mașinilor, instalațiilor etc. 13.4. Scoaterea nejustificată din funcțiune a dispozitivelor de protecție. 13.5. Consum de alcool înainte sau în timpul lucrului. 13.6. Transportarea de persoane cu mijloace de transport (tractoare, remorci, electrocare etc.) neamenajate pentru aceasta. 13.7. Folosirea de foc deschis sau fumatul în locuri nepermise. 13.8. Depășirea din proprie inițiativă a timpului normal de lucru. 13.9. Încălcarea conștientă a prevederilor normelor de protecție a muncii de către angajați, datorită minimalizării pericolului de accidentare (atitudine de bravadă). 13.10. Glume periculoase. 14. Calamități naturale. 14.1. Avalanșe de zăpada. 14.2. Trăsnete. 14.3. Inundații. 14.4. Cutremure. 14.5. Viscol. 14.6. Furtuni. 14.7. Alunecări de teren. 15. Alte cauze. 15.1. Prelucrarea unor materiale cu defecte ascunse. 15.2. Factori personali (boli cronice și acute care slăbesc atenția, deficiente senzoriale și neuropsihice). 15.3. Lipsa propagandei tehnice și a agitației vizuale la locurile de muncă. 15.4. Loviri, mușcături sau înțepături de animale. 15.5. Sperierea căilor de la vehiculele cu tracțiune animală. 15.6. Căderi de pe cal sau de pe bicicleta. -----